Філософські мотиви у творах Василя Симоненка. Твір 7 клас

Бог дарував справжнім поетам право бути пророками й проводирями свого народу. Таке право здобув і Василь Симоненко. Це було і Божим подарунком, і великими випробуванням, яке не кожен поет зміг би гідно пронести через життя. Василь Симоненко був голосом нації, вірив у торжество правди, свободи і справедливості, але доля була немилосердною до поета. За короткою відлигою не настала весна оновлення суспільства, та поет не міг і не хотів змиритися з цим. Кожен його твір — це висловлення душевного болю, надії на майбутнє, любові до рідної землі, до людей; це протест проти психології натовпу, нікчемності, бездушності, безсердечності, фальші, душевної убогості недорікуватих брехунів.

Ліричні твори Василя Симоненка приваблюють читачів щирістю й чесністю, непоборним духом поета, який не приховує жодного свого почуття, відкрито говорить про них, адже довіряє читачеві, вірить, що й він здатен відчувати те саме.

Поет не намагається бути суворим учителем. У вірші «Лебеді материнства» Симоненко говорить про материнську любов до сина, про її готовність захистити свою дитину від усіх життєвих негараздів. Але мати може зробити це тільки до того часу, доки син маленький. Коли ж він стане дорослий, йому доведеться самостійно вирішувати свою долю, обирати друзів і дружину, «друга і по духу брата», та він не може вибрати собі рідну матір і Батьківщину. Такого вибору в людини немає і не може бути.

У вірші «Ти знаєш, що ти — людина?» поет теж відкрито не говорить про вибір кожного з нас свого життєвого шляху. Бути людиною — це те, що ми маємо від народження, але треба завжди пам’ятати, що й усмішка, і мука, і очі — неповторні, як неповторне саме життя, що не має чернеток. Читач сам мусить вирішити, як йому діяти, щоб не згаяти марно свого життя.

Вірш «Гей, нові Колумби й Магелани» В. Симоненко наповнює радісним передчуттям нових відкриттів. І хай молоді мандрівники не турбуються, що всі землі вже нанесено на мапи; нескінченно можна відкривати океан рідної землі й духовні острови.

У творах В. Симоненка, з якими ми ознайомилися цього року, йдеться про любов, материнську добру ласку, в них є заклик робити добрі справи й відкривати для себе океан рідної землі. Та найголовніші мотиви лірики В. Симоненка — це філософські роздуми поета над життям, над тим, як треба його прожити, пристрасний заклик до роботи над собою, до мрій і пошуків, до нових звершень.